

Man må endvidere tage i betragtning, at denne skydning er en oplæring af nybegyndere i skydefærdighed, således at fremtidige jægere igennem denne sport har en chance for at øve sig i skydning på bevægeligt mål i stedet for at bruge vildt til øvelsesskydning.

I Tyskland var det før krigen obligatorisk at deltage i lerdueskydning for at få en vis færdighed, før man begyndte med levende vildt som mål, d. v. s. at gå på jagt.

Man har også herhjemme været inde på samme tankegang, men grundet på de ret store ekstraudgifter til patroner er det endnu ikke nået så vidt.

Det kan tilføjes, at alle tyske flyvere fik en meget grundig uddannelse i flugtskydning, som var obligatorisk af hensyn til træningen i skydning mod bevægeligt mål, herhjemme har man, såvidt vi har forstået, også lerdueskydning for flyvere.

Endvidere betyder det også tab for 2 fabrikker herhjemme, der fremstiller lerduer, såfremt lerdueskydning ophører.

Hvis man går ud fra, at lerdueskydningen bogstaveligt talt ophører i alle tilfælde for de folk, der ikke har sikret sig patroner eller på anden måde kan unddrage sig afgiften, bliver det antal patroner, man kan regne med, de ca. 10 000 000 patroner ÷ 1 500 000, ialt ca. 8 500 000.

Herfra går så atter det antal patroner plus hætter og hylstre, som er købt op uden afgift, og som det er svært at anslå, plus det ikke uvæsentlige antal hætter, der vil blive smuglet ind, så vi vil undre os meget, om afgiften vil indbringe mere end 1—1½ mill. kr.

Når man har vedtaget en afgift på 30 øre pr. patron, er det vel under den forudsætning, at man har ment, at de, der anvender flest patroner, har bedst råd hertil.

Men har man tænkt på, at det rammer erhvervsjægere særlig hårdt; der findes erhvervsjægere, der årlig bruger tusinde patroner.

Har man tænkt på, at der rundt om i landet findes frugtplantager, der i sæsonen har 2 til 3 mand, der går rundt og skyder større i kirsebær, ribs o. s. v. Disse har et stort forbrug af patroner og har ikke anden udvej for at bekæmpe den kolossale skade, der anrettes af disse fugle.

Har man tænkt på strandjægerne, der i de fleste tilfælde er mindrebemidlede, og som har et stort patronforbrug, men ved jagten skaffer sig lidt ekstra indtægt?

Når man regner, at der sker en del omladning af patroner, som bringer antallet af patroner op på over 100 stk. pr. jæger, vil det sige en gennemsnitsafgift af over 30 kr. pr. jæger, og med den fordeling af forbruget af patroner, som der er, vil mange jægere af ovennævnte grupper som strandjægerne, erhvervsjægerne komme til at bære en stor del af byrden, hvis de fortsat vil skyde.

De mere bemidlede har i det omfang, det har ladet sig gøre, dækket sig ind med patroner uden afgift.

For branchen betyder den høje afgift store ubehageligheder. Finansieringen kommer til at spille en rolle, som det også er fremført af andre brancher. Andre har dog kun fået en belastning på 20 pct., medens det her kommer til at dreje sig om 60 pct. for detailhandelen for jagtpatroner, 185 pct. for hylstre, 1 370 pct. for hætter.

Den store procentvise afgift på hætter kommer, hvad finansiering fra branchens side angår, ikke til at spille så stor rolle, da man ikke vil handle med hætter. Forbruget her skal nok blive dækket ved indsmugling, og man får her samme situation som med cigaretpapir.

Branchen er klar over, at der vil blive handlet meget med hjemmeopladede patroner udenom handelen til sortbørspriser og måske ikke alle lige ufarlige patroner. Branchen gjorde sine erfaringer lige efter krigen, da manglen på patroner var stor.

Det kan også forventes, at tyveriet af patroner under forsendelser vil florere igen. Patroner skal være mærket patroner under forsendelser, og dette forhold er i disse henseender kedeligt, da man nødigt skal friste svage karakterer.

Vi mener ikke, det er nødvendigt at uddybe branchens ulemper, da man sikkert i ministeriet kender disse igennem henvendelser fra andre brancher, men blot fastslå, at ulemper for os er betydelig større grundet på den procentvis højere afgift foruden de nævnte forhold med smugling, tyveri o. s. v.

Vi vil naturligvis nødigt vise vej til ny afgift, men da vi mener, at det såvel kan være i statens som i branchens interesse, vil vi tillade os at foreslå en anden form for afgift, som sikkert også har været drøftet i udvalget, der behandlede de nye skatter, nemlig en afgift, der indbetales, samtidig med at der løses jagtkort.